aangekeken tegen deze typisch Afrikaanse kerken. Er was vaak eerder sprake van vervolging dan van erkenning; verschillende leiders van onafhankelijke Afrikaanse kerken kennen de gevangenis van binnen. December 1964 nu meldde zich bij het Christelijk Instituut een delegatie van enige van deze onafhankelijke kerken. Het rumoer om ds. Naudé was in deze kringen doorgedrongen en dat bleek de basis gelegd te hebben voor een stuk vertrouwen. In zijn artikel *'Het Christelijk Instituut'* (Regelrecht, juli 1968) beschrijft Henk Biersteker wat er gebeurde.

'Een sjofel gekleede oude Bantoe met een grijze baard deed het woord: hij was diep bezorgd over het welzijn van zijn kudde in Soweto. Zij hadden geen vaste plaats van samenkomst, hun voorganger mocht niet, zoals erkende predikanten, hulpambtenaar zijn bij de burgerlijke stand. Het vrouwenwerk vroeg om deskundige leiding, de jongeren begonnen te vervreemden van de gemeente omdat hij zelf niet in staat was de vragen die zij over de bijbel stelden te beantwoorden.'

Het verzoek om hulp aan het Christelijk Instituut bij de theologische opleiding van voorgangers, verraste ds. Naudé en zijn medewerkers, maar zij hebben 'ja' gezegd. Ds. Naudé trok naar Europa om financiële steun te vinden voor dit werk, dat een grote omvang heeft aangenomen. In Nederland begon prof. dr. J. Verkuyl via Trouw een geldinzameling; dr. J. J. Buskes sprong hem spontaan bij in 'In de Waagschaal', de Ned. Hervormde Kerk en (later) ook de Gereformeerde Kerken begonnen, evenals de VU, het werk van het Christelijk Instituut te steunen. Eind 1965/begin '66 zond het IKOR twee tv-documentaires uit over het Christelijk Instituut en de daar omheen ontstane spanningen. (De twee journalisten, die daarvoor naar Zuid-Afrika

Die Burger, 11 september 1972. De zaal, waarin het Chr. Instituut enkele weken geleden haar jaarvergadering hield, werd door rechts-extremistische elementen in brand gestoken. Op de bovenste foto ds. Beyers Naudé (tweede van links) in de puinhoop, terwijl de Canadese televisie opnamen maakte. Naast hem ds. Theo Kotzé, directeur van de Kaapse afdeling van het Chr. Instituut, die de laatste tijd al tweemaal een mislukte poging tot brandstichting op zijn huis beleefde.

IE BURGER

BY DIE POSWEE AS NUUSBLAD GEREGISTREER

11 SEPTEMBER 1972. AGT-EN-VYFTIGSTE JAARGANG. PRYS

ENTE ONTS

'N KANADESE beeldradiospan maak hier 'n opname van mnr. C. F. Beyers Naudé, dr (dat) en eerw. Theo Kotzé, Kaapstadse direkteur, waar hulle in die middel van die van die St. Thomas-kerk staan. Weerskante van hulle staan die twee leraars van die op die kerpe) en eerw. T. F. Kinne.

Vergaderplek deur Brand Verwo

DIE saal waarin die Christelike Instituut Saterdag sy algemene jaa hou het, is gisteroggend kort na middernag deur 'n brand ver heidspolisie ondersoek die saak. Brandstigting word vermoed.

Die saal was dié van die Anglikaanse gemeente St. Thomas aan Campground Road, Rondebosch. Die skade sedra dié gebou rande.

Die grendel van 'n deur agter die verhoog is na bewering gebreek om toegang tot die saal te verkry. Die brand is vermoedelik met petrol gestig.

TELEFOONOPROEP

Mnr. C. F. Beyers Naudé, direkteur van die Christelike Instituut, het gister aan Die Burger gesê „die predikant" het Saterdag 'n naamlose telefoonoproep ontvang waarin gesê is hy „is volgende aan die beurt". Eerw. C. S. Sergel is die leraar van die gemeente.

Eerw. Sergel was versigtig oor die kwessie van die oproep toe Die Burger hom daaroor nader. Hy het gesê sy vrou het van so 'n oproep gepraat, maar „sy is onseker of sy gedroom het of nie". Volgens eerw. Sergel was sy in 'n erg geskokte toestand en hy weens die onsekerheid oor die saak liewer niks oor 'n telefoonoproep te skryf nie.

Sy medeleraar, eerw. T. F. Kinne, het gesê hyself het nie so 'n telefoonoproep ontvang nie.

VERVOLG OP BLADSY VIER

e Swart Mag-saluut by die Olimpiese Spele in

GEVAL

DIE TYD VIR 'N „BELYDENDE KERK" IS DAAR

— BEYERS NAUDÉ

Ek skryf hierdie artikel 'n paar dae nadat ek koerantuitknipsels ontvang het van die eerste berigte wat in die Suid-Afrikaanse koerante verskyn het oor die deursoeking van die kantore van die Christelike Instituut en van ons huis om dokumente i.v.m. Kommunisme en die A.N.C. te probeer vind, asook van die besluite van die Sinodale Kommissie van die N.G. Kerk van Suid-Transvaal insake lidmaatskap van lede van die N.G. Kerk van die Christelike Instituut, ondersteuning van Pro Veritate en my ouderlingskap van Parkhurst.

Ek is besonder dankbaar vir die bekwame wyse waarop prof. A. S. Geyser, voorsitter van die Raad van Beheer, die saak in sy persverklaring gestel het insake die verdagmakende indruk wat sekere instansies teen die Christelike Instituut wil skep en ek wil alles beaam wat deur hom gesê is. Ek merk ook uit die berigte dat daar vrae oor die saak in die

(Vervolg op bladsy 4)